

Tre år senere brugte Danmarks første minister for forureningsbekæmpelse, som den første miljøminister hed, Jens Kampmann, bemyndigelsen til at begrænse dåseanvendelsen til 2 pct. af ølsalget. Den ordning virkede så indtil 1. januar 1982, da det totale dåseforbud blev indført. Forbudet medførte, at EF-Kommissionen allerede i 1981 bragte Danmark for EF-Domstolen. I september 1988 blev dommen afsagt: Danmark fik lov til at beholde sit obligatoriske pant- og retursystem.

Det er umuligt at opretholde de flotte miljøresultater inden for øl- og læskedrikområdet, som vi har i dag, hvis vi bliver tvunget til at acceptere stål- og aluminiumsdåser og engangsflasker af enhver art.

Nu har EU vedtaget et emballagedirektiv, som vi skal implementere her inden den 30. juni 1996. Det sker for at sikre to mål, nemlig et højt miljøbeskyttelsesniveau og en lettere vareudveksling i det indre marked. Danmark, Tyskland og Holland stemte af miljømæssige grunde imod direktivet. Med henblik på det danske returflaskesystem fik Danmark under forhandlingerne alligevel en særlig bestemmelse indføjet, som fastslår, at medlemsstaterne i overensstemmelse med Traktaten kan fremme genbrugssystemer for emballage, der kan genbruges på en miljømæssig fornuftig måde.

Socialdemokratiet er ikke fanatisk tilhænger af genbrugsflasker, heller ikke de grønne. Vi hader ikke dåser, medmindre de ligger og flyder i naturen, men vi ønsker ikke at kassere det nuværende verdens bedste genbrugssystem, så længe vi ikke har noget miljømæssigt lige så godt at sætte i stedet. Hvorvidt EU vil slæbe Danmark for Domstolen, fordi vi tillader os at holde fast ved en god, effektiv og miljørigtig ordning, skal jeg lade være usagt, og hvorvidt Danmark i givet fald vinder ligesom i 1988 og kan fortsætte det gode system, det skal jeg også lade være usagt.

Men det, der skal siges fra Socialdemokratiets side, er, at vi vil ikke være med til at forringe miljøet. Derfor siger vi nej til Fremskridtspartiets forslag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Martin Glerup priste det danske returflaskesystem som verdens bedste. Jeg kan ikke være uenig, men der står heller ikke noget i forslaget om, at vi skal holde op med at have returflaskesystemet i Danmark. Efter Fremskridtspartiets

opfattelse bør det danske returflaskesystem selvfølgelig fortsætte, men som et supplement til det skal forbrugerne have lov til at købe øl og mineralvand på dåser.

Hr. Martin Glerup nævnte så, at tilbage i tiden, da dåserne begyndte at dukke op i den danske natur, indførte man så et dåseforbud. Grunden til, at dåserne dukkede op i den danske natur, var jo, at vi ikke havde pant på dåserne i Danmark, og derfor fremgår det udtrykkelig af beslutningsforslaget, at vi skal lære af de erfaringer, man har i Sverige, hvor man jo har ikke 99, men 92 pct. genbrug af dåserne. Svenskerne har jo vist, hvordan man kan gøre det, sådan at dåserne ikke ligger og flyder i naturen, men at de bliver samlet ind igen.

Så er jeg nødt til at gøre opmærksom på, at når hr. Martin Glerup siger, at der er totalt dåseforbud i Danmark, så passer det jo ganske enkelt ikke. Man kan gå i en hvilken som helst butik og købe juice, man kan købe kakaomælksprodukter, man kan købe forskellige former for sportsdrik, ja, man kan endda både købe te og vin på dåser. Alt sammen er helt legalt at sælge og købe og forhandle i Danmark, og der er ikke pant på de dåser, så de kan meget nemt komme til at ligge og flyde i naturen, hvis det er det, hr. Martin Glerup er bekymret for.

Da jeg for 2 år siden spurgte ministeren, hvorfor det er tilladt at sælge alle disse produkter, men ikke øl og mineralvand, så var svaret minsandten, at salget af disse produkter ikke sker i noget nævneværdigt omfang. Altså sagt på en anden måde: Det, det handler om, er ikke jura, det er ikke genanvendelse, nej, det er et subjektivt skøn i ministeriet om, hvorvidt folk gider at købe produkterne eller ej.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det var lidt skuffende, det vi hørte. Der er ikke nogen i salen, der er i tvivl om, at vi i Danmark er bedst til at genbruge, genindsamle flaskerne, men hvorfor må vi så ikke bruge dåserne?

Hvis vi ser på, hvad en kendt socialdemokrat siger – hun hedder Ritt Bjerregaard og sidder nede i EU – så mener hun ét, Socialdemokraterne her i landet mener noget andet. Det er jo ikke det eneste sted i miljøpolitikken, hvor der er splittelse, skarven er et andet eksempel. I Europa mener Socialdemokraterne ét, herhjemme i Danmark mener de noget andet. Gør det ikke noget indtryk på den socialdemokratiske ordfører, at der er en kommissær, der snakker om, at det her altså ikke holder?